

ISRAHEIL

30₪	פנזין – מהנהר לים · הוצאת מינוס ספרים
100₪	הדפס רשת – נערה ציונית · 1/15 · A3
300₪	רישום – הדפסת פיין ארט · נייר נטול עץ 240 גר' · A4
1000₪	רישום – מקור · חתום וממוסגר

עידו גורדון
ISRAHELL
ימים נוראים

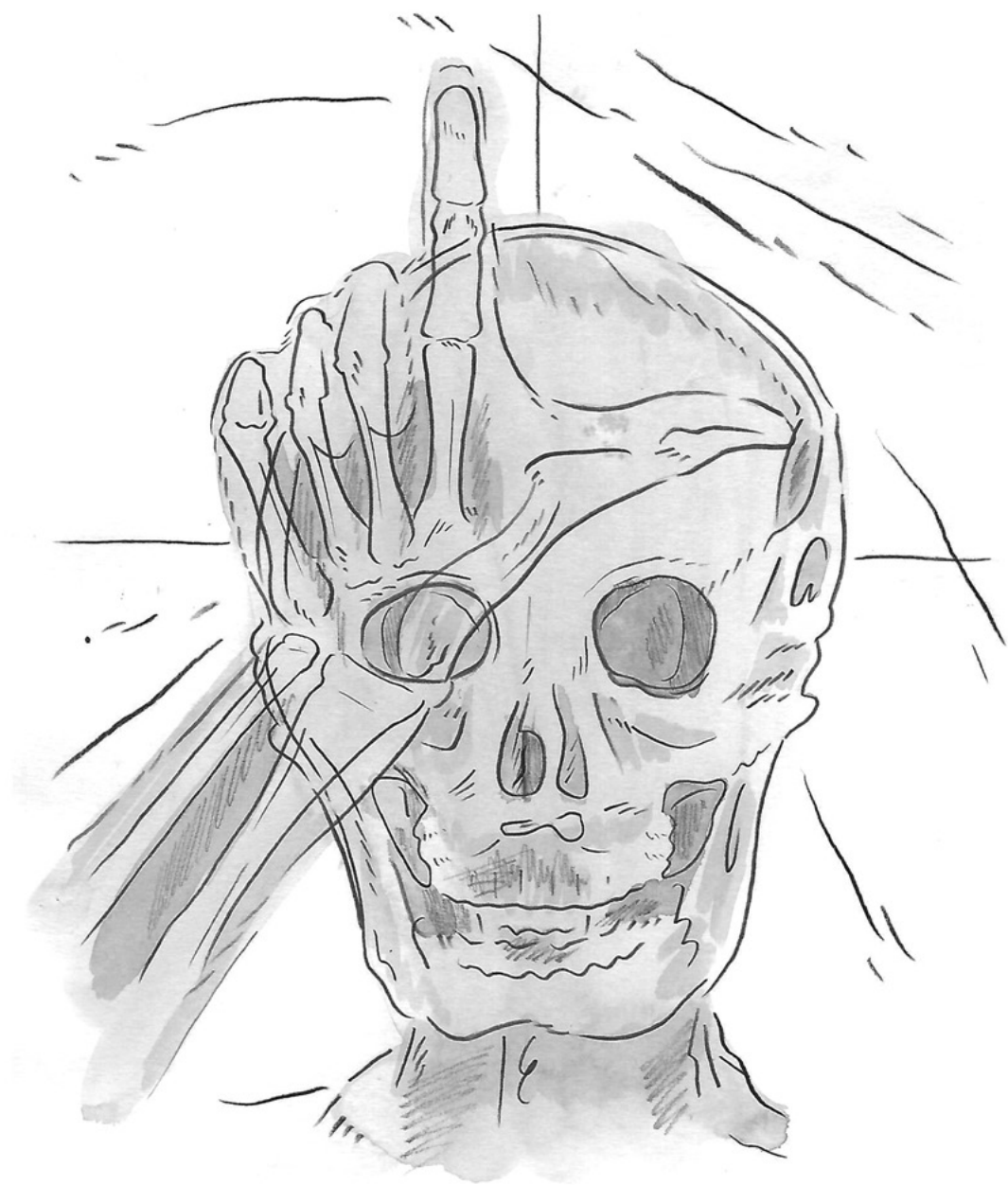
הלובי מקום לאמנות
פתיחה – 20.7.24

אוצרת: אורית מור

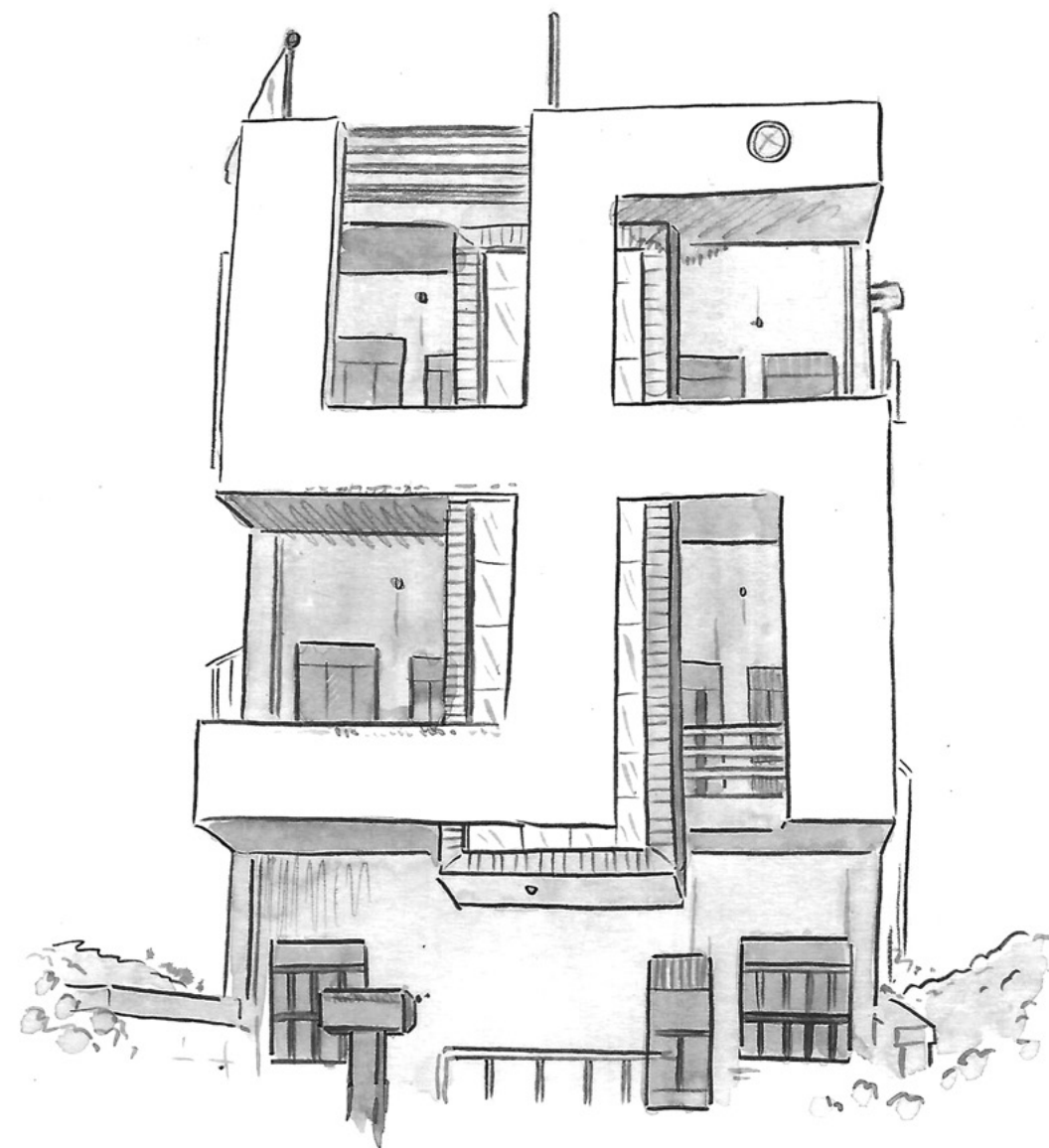
עריכה לשונית: רחל פרץ
עיצוב גרפי: מאור פרידמן

תודה לאריאל נרונסקי

"לא ידעתי שזו עיר שטון"

"אני גרתי בעיר שטון"

ISRAHELL – ימים נוראים

עידו גורדון

כמו מדבקת־אש באותיות להבה על ארון כיבוי בלובי של בניין דירות – ישראל כגיהנום שרוף אך מואר. האש מקיפה אותנו, אבל מייצרת אור גדול. (ע"ג)

עוד בטרם ייכנס המבקר מהרחוב אל חלל הלובי מקום לאמנות, ייתקל בקדימון לתערוכה – דימוי המודבק לרוחב חלון הראווה: להבות אדמדמות המיתמרות מתחתית החלון, ומעליהן שם התערוכה באותיות לוחבות: ISRAHELL – ימים נוראים. דימוי הלהבות לצד הטקסט, המרפרר לעולם הפרסום, מקפל בתוכו משהו מהמורכבות המאפיינת את תפיסת העולם החזותית של עידו גורדון: מעין הזמנה למופע קרקסי או מועדון לילה שהועתקו לסביבה בורגנית, הזמנה המייצרת אי־נוחות או דיס־אוריינטציה המלוות את הצופה בדרכו אל הלובי. התערוכה ISRAHELL – ימים נוראים היא חוליה ברצף של תערוכות שגורדון הציג בשנים האחרונות בחללים שונים. בכולן הוא השתמש במגוון רחב של טכניקות: ציור שמן, רדי־מייד, פיסול, רישום, הצבות מותאמות־חלל, וכולן נושאות כותרות אירוניות המתייחסות להווייה הישראלית בשפה מיתוגית.

שמות התערוכות – "איציק" (2018), "הללויה" (2023), "עזאזל" (2023) – נטועים בישראל, אך פונים החוצה (או למעלה ואף למטה). "איציק", למשל, הוא הכינוי לשבוע שבי שהוא חלק מהכשרת טייסים בצבא. "הללויה" היא תפילה השמימה, קריאה קולית אל מול הופעה אלוהית. "עזאזל" היא קריאה מטה, אל השאול, שהוא המלחמה בעזה. (ע"ג)

החלק המרכזי בתערוכה מורכב משלוש סדרות של רישומים בעיפרון ודיו על נייר. כל סדרה מציגה תרגום של גורדון לשיר אחר. הראשונה, "ירושלים", היא תרגום מילולי של "Devil Town", שירו של מוזיקאי הפולק האמריקאי המנוח דניאל ג'ונסטון. בסדרה השנייה תרגום מעט חופשי יותר של שירם המוכר של הביטלס, "I Wanna Hold Your Hand", שהפך ל"ידה של הילדה". הסדרה השלישית היא תרגום של חלק משיר זניח של המשורר הבריטי וינסטון היו אודן, "It's No Use Raising a Shout". כל משפט שנבחר מהשיר זוכה לאיור משלו. הסדרות יוצרות רצפים לכידים ומפורקים בו בזמן, המאפיינים את המשיכה של גורדון לסדרים מארגנים (הגריד, השעון וכו') ולפריעה ופריצה שלהם. הפרקטיקה הציורית המרכזית של הסדרות מתכתבת עם עולמות שונים: סגנון ה"ניו־יורקר", המתאפיין באיור המלווה כל טקסט; קו רישומי

הלקוח מעולמות ההנפשה; סמלים מעולם הפרסום, מהעולם היהודי האמוני, מהפוליטיקה המקומית ועוד.

הסדרות, התלויות כגל לאורך הקירות, פועלות על הצופה כמלכודת דבש: לכאורה מדובר ברישומים דקים, אנינים כמעט, אולם אט־אט נחשפת המורכבות הרעיונית שלהם, שהיא לעתים קרובות מטלטלת. גורדון ממשיך לבחון, גם במדיום חדש זה, את טבעו של המבט המשתהה על דימוי שמשבש, עובר הכלאה והזרה עד שנעשה לדימוי חדש, המפעיל וקטורים מנוגדים של הבנה.

הסדרות מבוססות על השאלה. אני צופה בסטוריז של כולכם, אוסף את הספרים שזרקתם לרחוב, מצלם מסך וגוזר איורים. עם השנים נוצר אוסף מכובד של דימויים יפים שכבר שכחתם. (ע"ג)

גורדון, האוסף דימויים מוכנים ומעביר אותם גלגולים ושעתוקים, נע כתייר בין עולמות קיצוניים, משמר זכרונות קולקטיביים, ממחזר אותם ומייצר מהם דימויים מהונדסים ואירוניים. כך נוצרים חיבורים בין מתקתקות או תמימות ילדית לבגרות מעוררת פלצות; טלטלה בין שמחתו של אייקון הסמיילי לעצב התהומי של ההולך אל מותו. גורדון מרקד בין פרוזאיות לפואטיות, בין תרבות דתית (מבית היוצר של הציונות הדתית, שבה גדל) לערעור על טאבואים (שם השם המפורש, צלב קרס) ועל אייקונים תרבותיים (למשל, תרגום חדש משלו לשיר פופולרי של הביטלס).

ההומור והקלילות המאפיינים את הרישומים מציעים, ולו לרגע, שחרור מהפוליטי ומחרדת המוות. מצד אחר, הדימויים מחפים זה על זה וכמו מסוויים זיכרון טראומטי המתכתב עם אסונות עתידיים. גורדון שוזר חזיונות המציפים בתודעה שרשרת מתגלגלת של חוויות מודחקות. השימוש בסגנון קריקטורי של עיתון יומי מעצים את התחושה הדוחקת ואת הפליאה לנוכח העובדה שלמרות האקטואליות של העבודות, כולן נוצרו לפני ה־7 באוקטובר.

אורית מור

I Want to Hold Your Hand - יצירה של קני/צורה
The Beatles

ייוול'ס
Devil Town
Daniel Johnston

Oh, yeah, I'll tell you something
I think you'll understand
When I'll say that something
I wanna hold your hand

And when I touch you
I feel happy inside
It's such a feeling that, my love
I can't hide
I can't hide
I can't hide

I was livin' in a devil town
Didn't know it was a devil town
Oh lord it really brings me down
About the devil town

I wanna hold your hand
I wanna hold your hand

And all my friends were vampires
Didn't know they were vampires
Turns out I was a vampire myself
In the devil town

Oh, please, say to me
You'll let me be your man
And please, say to me
You'll let me hold your hand

Yeah, you
Got that something
I think you'll understand
When I'll
Feel that something
I wanna hold your hand

Now, let me hold your hand
I wanna hold your hand

I wanna hold your hand
I wanna hold your hand
I wanna hold your hand

And when I touch you
I feel happy inside
It's such a feeling that, my love
I can't hide
I can't hide
I can't hide

(1) תחושה כן, אומה צא-כן
אשוריים יהיה צדו
אבי אצו יהיה שלם
שימי ידן: בידו

Yeah, you
Got that something
I think you'll understand
When I'll
Say that something
I want to hold your hand
I wanna hold your hand
I wanna hold your hand

(2) בקבלה! גאפיו אה
מי הטו צה ואוצה חסו
בקבלה, גאמתי אסו
פני סאיו ואנוחיו

(4) ומכן, אומה צא-כן
תסין אציו
הלב אצם שלם, אן
ידן פה אציו

(3) הוו קן! אבי שלם
אשוריים פה אציו
תני' נאיו אלו שלוקים
שימי ידן: בידו

אני אהב געור שלם
זו יצעה שלו עור שלם
צ'יבאיון שלם יכמה הנשן
פה געור שלם

וכלכם אצו געלו באם
אמך כלקו נשלה באם
אם מיני געל אשלה
באן געור שלם

כלל גיבור לא ירח

It's No Use Raising A Shout

W. H. Auden

(ואפני המבט)

1) It's no use raising a shout.
No, Honey, you can cut that right out.
I don't want any more hugs;
Make me some fresh tea, fetch me some rugs.
Here am I, here are you: But what does it mean?
What are we going to do?

4) In my spine there was a base;
And I knew the general's face:
But they've severed all the wires,
And I can't tell what the general desires.
Here am I, here are you:
But what does it mean? What are we going to do?

2) A long time ago I told my mother
I was leaving home to find another:
I never answered her letter
But I never found a better.
Here am I, here are you:
But what does it mean? What are we going to do?

In my veins there is a wish,
And a memory of fish:
When I lie crying on the floor,
It says, 'You've often done this before.'
Here am I, here are you:
But what does it mean? What are we going to do?

3) It wasn't always like this?
Perhaps it wasn't, but it is.
Put the car away; when life fails,
What's the good of going to Wales?
Here am I, here are you:
But what does it mean? What are we going to do?

A bird used to visit this shore:
It isn't going to come anymore.
I've come a long way to prove
No land, no water, and no love.
Here am I, here are you:
But what does it mean? What are we going to do?

3) היום, כמעט, וכשלא
הרר ככה עבר; והחווה הוא מישור:
צאי משהוא, אין כמו ניסע?
הרי פחור המחר, בשלמים נישא
הנני הניק:
אביא און גון, אכסה בשלמיה."

1) היכסי כבד לאוסי ניסע!
הוא לא הרמלון יתניסה.
עומד-באלם, בוכה;
הביאי איתו, בסי-בשלמיה
הנני הניק:
מה טאמרי? אין נאן?

4) אגר והשלמים, אצה יופי!
צמא-וטיפא-ז איצו יופ.
היכסי כהראמרי; ניסע
לא דוכן דא אאל; במים כיסה.
הנני הניק:
מה טאמרי? אין נאן?

2) יתקז אחס עם ריבה.
זורה, חק הטו כבה טא.
האון, תאן חצה, וכלי גלובה.
לא יאכל, לא דוכן. גבבי או אהובה:
הנני הניק.
מה טאמרי? אין נאן?

ISRAHELL
ימים נוראים

עידו גורדון
Ido Gordon

הלובי מקום לאמנות
20.7.24